

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

28 березня 2017 року

м. Попасна

Попаснянський районний суд Луганської області у складі головуючого судді Мазура М.В., суддів Архипенко А.В., Лизенко І.В., за участі секретаря судового засідання Соловйової О.І., прокурора Курбатової О.В., захисника Мальчиніна Ю.О., обвинуваченого ОСОБА_2, розглянувши у відкритому судовому засіданні кримінальне провадження № 12017130530000001 від 01.01.2017 р. щодо обвинувачення

ОСОБА_2, громадянина України, який народився ІНФОРМАЦІЯ_1 в м. Гірське Луганської області, ІНН НОМЕР_1, має неповну загальну середню освіту, не одружений, неповнолітніх дітей не має, не працює, на обліку військовозобов'язаних не перебуває, зареєстрований та мешкає за адресою: АДРЕСА_1, раніше судимий:

1) 11.07.2005 року Первомайським міським судом за ст. ст. 307 ч.2, [ст. 69 КК України](#) до позбавлення волі на строк 5 років із застосуванням [ст. 75 КК України](#) від відбуття покарання звільнений з випробувальним терміном на строк 3 роки, вирок вступив в законну силу 26.07.2005;

2) 13.12.2010 року Первомайським міським судом Луганської області за ч.3 [ст. 185 КК України](#) до позбавлення волі на строк 3 роки, згідно [ст. 71 КК України](#) приєднано частково невідбуте покарання за вироком Первомайського міського суду Луганської області від 11.07.2005, остаточно призначено 5 років 6 місяців позбавлення волі, початок строку з 27.02.2010, вирок вступив в законну силу 28.12.2010, звільнився з місць позбавлення волі 27.01.2016 року, у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 [ст.115 КК України](#),

встановив:

Приблизно 29.12.2016 о 12.00 годині, більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено, ОСОБА_2, знаходячись у стані алкогольного сп'яніння, перебував у спальній кімнаті своєї квартири, що розташована за адресою: АДРЕСА_1. У цей час у вказаній квартирі знаходився його брат ОСОБА_3, та між ними виникла словесна сварка, в ході якої у ОСОБА_2 на ґрунті раптово виникли неприязнених відносин, несподівано виник злочинний умисел, спрямований на умисне вбивство ОСОБА_3, тобто на умисне протиправне заподіяння йому смерті. ОСОБА_2, реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно та протиправно, усвідомлюючи, що подальшими своїми діями, виникне загроза життю та здоров'ю ОСОБА_3, наявним у нього ножем умисно наніс один удар в область грудної клітки зліва ОСОБА_3, в результаті чого настала смерть ОСОБА_3

Так, в результаті протиправних дій ОСОБА_2 потерпілому ОСОБА_3, згідно висновку експерта № 1 від 06.02.2017 були спричинені тілесні ушкодження у вигляді колото-різаної рани передньої поверхні грудної клітини зліва з пошкодженням лівої легені, які стосовно живої особи, мають ознаки тяжкого тілесного ушкодження, небезпечного для життя в момент спричинення, та утворилися від дії гострого, плоского, що має односторонню заточку клинка колюче-ріжучого предмета. Смерть ОСОБА_3 настала від колото-різаної рани передньої поверхні грудної клітини зліва, проникаючої у плевральну порожнину, що супроводжувалося пошкодженням лівої легені. Між пошкодженнями, встановленими при експертизі трупа ОСОБА_3 в області грудної клітини та причиною смерті мається прямий причинний зв'язок.

Обвинувачений ОСОБА_2 в судовому засіданні свою вину визнав повністю, але надав показання, з яких вбачається, що насправді свою вину він не визнає, указуючи, що тілесні ушкодження ОСОБА_3 він завдав випадково та ненавмисно. Зокрема, в судовому засіданні він пояснив, що між ним і ОСОБА_3 дійсно виникла сварка, під час якої останній схопив ніж, але ОСОБА_2 вихопив з рук брата ніж, після цього обвинувачений почав відступати, а брат пішов на нього, і під час боротьби так вийшло, що брат сам наштовхнувся на ніж. Три дні труп брата був у квартирі, обвинувачений весь цей час пив горілку. Обвинувачений також визнав, що пропонував ОСОБА_4 сховати труп, але не пам'ятає, як переніс труп у ванну. Після запитань учасників процесу обвинувачений уточнив, що ніж взяв його брат, він схопився обома руками за руку брата з ножем, і брат наштовхнувся на ніж, коли він був у руці останнього, таким чином, обвинувачений не брав ніж до своїх рук до або під час завдання тілесних ушкоджень. Крім того, непослідовними є пояснення обвинуваченого щодо того, як ніж опинився на магніті, що висів на стіні. Зокрема, спочатку він сказав, що після удару в груди брата ніж залишився в руці обвинуваченого, потім зазначив, що ніж упав на підлогу, а обвинувачений підняв ніж з неї.

Крім обвинуваченого в судовому засіданні були допитані потерпіла, свідки, а також досліджені письмові докази, відеозапис слідчого експерименту.

Так, допитана в судовому засіданні в якості потерпілої ОСОБА_5 пояснила, що і ОСОБА_2, і ОСОБА_3 є племінниками її померлого чоловіка. Про обставини події вона дізналася 01.01.2017 року від свого сина ОСОБА_6, який сказав, що ОСОБА_2 вбив ОСОБА_3 Разом із тим, 31.12.2016 року ОСОБА_2 приходив до неї додому в поганому настрої, поговорив з її сином ОСОБА_6, потім попросив їжі та пішов. При цьому вона звернула увагу на те, що він був узутий в черевики ОСОБА_3 Похованням ОСОБА_3 займалася вона, для чого взяла в борг 1800 грн. у сусідів.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_4 пояснив, що як обвинуваченого, так і загиблого знає як сусідів, перебував з ними в дружніх стосунках. 29.12.2016 року він побачив ОСОБА_2 у дворі будинку, після чого вони пішли до магазину, де взяли горілки, та пішли до обвинуваченого додому, сіли за стіл, випивали, після цього обвинувачений показав мертвого брата ОСОБА_3, який був на ліжку накритий покривалом і пояснив, що в нього серце зупинилося. ОСОБА_2 пропонував винести його в лісопосадку, але свідок

відмовився та сказав, що піде в поліцію, але обвинувачений відповів, що сам піде. 01.01.2017 року до нього прийшов ОСОБА_6 і вони пішли до ОСОБА_2, стукалися в двері, але той не відчиняв. Тоді ОСОБА_6 і ОСОБА_8 залізли через вікно і відчинили двері. ОСОБА_3 був у ванній кімнаті мертвий, а ОСОБА_2 спав. Також вони бачили закривавлений ніж, який висів на стіні. Свідок зрозумів, що обвинувачений не ходив у поліцію.

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_6 пояснив, що він є двоюрідним братом і обвинуваченого, і загиблого. 31.12.2017 року він шукав ОСОБА_3, оскільки той вже кілька днів не відповідав на телефонні дзвінки. Тому приблизно біля 12.00-13.00 години він пішов до ОСОБА_2, який мешкав разом з ОСОБА_3. Він постукав у двері, ніхто не відчиняв, але свідок чув, що там хтось є. Свідок назвався і попросив відчинити, після чого ОСОБА_2 відчинив. Свідок спитав, чому він не відчиняв, а обвинувачений показав труп людини. Свідок не одразу зрозумів, що це ОСОБА_3. На питання ОСОБА_6, що сталося, ОСОБА_2 пояснив, що три дні тому він пішов у магазин, а коли повернувся знайшов мертвого брата, що з ним сталося він не знає, він побоявся повідомити поліцію, оскільки має судимість. Свідок спочатку повірив ОСОБА_2. Останній запропонував винести труп у ліс, але ОСОБА_6 відмовився і сказав, що вони нормально поховують брата. Тоді він попросив перенести труп у ванну, бо з нього вже «тече», і вони це зробили разом. Після цього свідок пішов від обвинуваченого і почав з'ясовувати, що сталося, зокрема, ходив по знайомих і питав їх, чи бачили вони ОСОБА_3 в останні дні, але нічого не з'ясував. Наступного дня він разом із ОСОБА_8 знову пішов до ОСОБА_2, той знову не відчиняв, тоді вони через квартиру ОСОБА_4 залізли у вікно до ОСОБА_2, який спав у квартирі. Свідок вдарив його і той сказав, що це він убив ОСОБА_3, пояснивши, що він чистив картоплю, вони розмовляли і так сталося, що ОСОБА_3 сам наштотхнувся на ніж (як саме це сталося свідок з пояснень ОСОБА_2 не зрозумів).

Допитаний в судовому засіданні свідок ОСОБА_8 пояснив, що він знає обвинуваченого та знав загиблого. 01.01.2017 року до нього зателефонував ОСОБА_6 і сказав, що ОСОБА_3 ніде немає, на телефон не відповідає, а вчора ОСОБА_6 заходив до ОСОБА_2 і бачив, що там лежить труп. Вони пішли до ОСОБА_2, почали стукати в двері, але ніхто не відкривав, тоді вони залізли в квартиру через вікно. У квартирі вони побачили труп ОСОБА_3, а ОСОБА_2 казав, що той сам пригнуп на ніж.

Під час слідчого експерименту, відеозапис якого було досліджено в судовому засіданні, ОСОБА_2 пояснив і показав, що між ним і його братом ОСОБА_3 виникла сварка, при цьому він лежав на ліжку, а ніж взяв саме ОСОБА_3 і приставив йому до горла (в цей час ОСОБА_2 вже піднявся з ліжка). Тоді ОСОБА_2 показав, як він схопив руку брата з ножем і наніс удар цим ножем йому в груди. Після уточнюючих запитань учасників експерименту він показав обставини заподіяння тілесних ушкоджень померлому дещо інакше, зокрема, показав, що схопив руку брата з ножем і потягнув на себе, а той пішов на нього, спіткнувся і сам упав на ніж. При цьому ОСОБА_2 наголошував, що не мав умислу на вбивство. Він також пояснив, що брат був живим ще декілька

хвилин після нанесення удару, зокрема, він пішов до дверей, де сів на підлогу. ОСОБА_2 запропонував йому викликати швидку допомогу, але той відмовився.

Згідно з протоколом огляду місця події від 01.01.2017, який було досліджено в судовому засіданні, у ванній кімнаті квартири за адресою: АДРЕСА_1, було виявлено труп ОСОБА_3, який знаходиться у ванній в положенні лежачі на правому боці. На ванні на зовнішньому краю мається нашарування бурого кольору, яке схоже на кров. Після огляду трупу встановлено рану з лівої сторони грудної клітини довжиною до 3 см. В наявності ознаки гноєння трупу. Окрім цього, у спальній кімнаті на стіні мається магніт продовгуватої форми. На магніті розташовані ножі, відкривачки, викрутки. Третій ніж загальної довжини 313мм, довжина клинка 196 мм, максимальна ширина клинка 33 мм, на якому з обох боків мається нашарування рідини бурого кольору, схожої на кров. З фототаблиці, що додається до протоколу, видно, що цей ніж є значно більшим, ніж два ножі, що висіли поряд.

Згідно з протоколом огляду трупу від 03.01.2017 за участю спеціаліста - судово-медичного експерта встановлено наступні пошкодження: на передній поверхні грудної клітини зліва по середньо-ключичній лінії на рівні 3 ребра відповідно 12 і 6 годинам циферблату розташована веретено-подібної форми рана довжиною при зведених краях 2,5 см. Краї рани рівні. Один кінець рани на 12 годину гострий, протилежний на 6 годину округлий. Рана проникає в плевральну порожнину.

Згідно з висновком судово-медичного експерта №1 від 06.02.2017 року потерпілому ОСОБА_3 були спричинені тілесні ушкодження у вигляді колото-різаної рани передньої поверхні грудної клітини зліва з пошкодженням лівої легені, які стосовно живої особи, мають ознаки тяжкого тілесного ушкодження, небезпечного для життя в момент спричинення, та утворилися від дії гострого, плоского, що має односторонню заточку клинка колюче-ріжучого предмета. Смерть ОСОБА_3 настала від колото-різаної рани передньої поверхні грудної клітини зліва, проникаючої у плевральну порожнину, що супроводжувалося пошкодженням лівої легені. Між пошкодженнями, встановленими при експертизі трупа ОСОБА_3 в області грудної клітини та причиною смерті мається прямий причинний зв'язок. Тілесні ушкодження утворилися від одного травматичного впливу. Вони могли утворитися від удару ножем в область груді. На передній поверхні грудної клітини зліва по середньо-ключичній лінії на рівні 3 ребра відповідно 12 і 6 годинам циферблату розташована веретено-подібної форми рана довжиною при зведених краях 2,5 см. Краї рани рівні. Один кінець рани на 12 годину гострий, протилежний на 6 годину округлий. Рановий канал, який починається від вказаної рани та йде зліва направо майже горизонтально довжиною майже 12-14 см з пошкодженням тканини лівого легкого. Під час дослідження трупу в його крові виявлено вміст алкоголю в концентрації, що відноситься до тяжкого ступеня сп'яніння. Після завдання тілесних ушкоджень потерпілий міг вчиняти певні дії, а смерть настала через деякий короткий час (протягом десятків хвилин) внаслідок наростання крововтрати. Удар, внаслідок якого було нанесено тілесні ушкодження, було нанесено спереду назад, дещо зліва направо, майже горизонтально. Під час спричинення тілесного ушкодження потерпілий знаходився в горизонтальному,

вертикальному або близькому до них положенні. Тілесних ушкоджень, які б могли свідчити про боротьбу або самооборону потерпілого, не виявлено. Ділянка тіла, на якій встановлено тілесні ушкодження, доступна для власної руки потерпілого. Ушкодження на тілі співпадають з пошкодженнями на одязі, в якій він знаходився. Тілесні ушкодження нанесені з силою, достатньою для подолання супротиву м'яких тканин.

Згідно висновку експерта №7/ц від 26.01.2017 року за результатами судово-медичної цитологічної експертизи на клинку ножа, вилученого під час огляду місця події, виявлено сліди речовини бурого кольору (на правій стороні - протягом 16 см, на лівій - протягом 15 см), на рукояті слідів, схожих на кров, не виявлено. Ці сліди містять кров та елементи м'язової тканини особи чоловічої генетичної статі. Ця кров може походити від потерпілого ОСОБА_3

Згідно висновку експерта №9/ц від 08.02.2017 року за результатами судово-медичної цитологічної експертизи на одязі обвинуваченого (спортивна куртка, спортивні штани) знайдені сліди крові та епітеліальні клітини, на одязі потерпілого ОСОБА_3 також виявлена кров. Виявлені сліди крові можуть походити від ОСОБА_3

Згідно висновку експерта №8/ц від 26.01.2017 року за результатами судово-медичної цитологічної експертизи у змиві з поверхні ванни та зіскобі речовини бурого кольору з фрагменту килимової доріжки знайдена кров, яка може походити від ОСОБА_3

Згідно протоколу огляду предметів від 03.01.2017 року слідчим в присутності понятих було оглянуто мобільні телефони, виявлені та вилучені в квартирі обвинуваченого під час огляду місця події.

Згідно висновку судово-психіатричного експерта №7 від 19.01.2017 року ОСОБА_2 в період часу, що відноситься до діяння, в якому він підозрюється, а також в даний час будь-яким психічним захворюванням не страждав і не страждає, виявляв і виявляє ознаки психічних та поведінкових розладів внаслідок вживання алкоголю, синдром залежності (згідно з МКХ-10 F10.2) з розладом особистості (F10.71) на тлі легкої когнітивної недостатності (06.7), що однак не позбавляло і не позбавляло його здатності усвідомлювати свої дії та керувати ними. Застосування примусових заходів медичного характеру не потребує.

Оцінюючи указані вище докази в їх сукупності суд приходить до переконання, що вина ОСОБА_2 у скоєнні злочину, передбаченого ч.1 [ст.115 КК України](#) встановлена згідно з критерієм доведеності «поза розумним сумнівом» ([ст.17 КПК України](#)).

Так, стандарт доказування «поза розумним сумнівом» був запозичений із правової системи загального права (Англія, США та ін.) та активно використовується Європейським судом з прав людини. Скажімо, у справі «Ушаков проти України» (рішення від 18 червня 2015 року, заява № 10705/12) ЄСПЛ відзначив таке: «Суд при оцінці доказів керується критерієм доведеності «поза розумним сумнівом». Згідно з його усталеною практикою доведеність може впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій стосовно фактів, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою».

Поширеною в юридичній літературі є позиція, що розумним є сумнів, який ґрунтується на певних обставинах та здоровому глузді, впливає зі справедливого та зваженого розгляду всіх належних та допустимих відомостей, визнаних доказами, або з відсутності таких відомостей і є таким, який змусив би особу втриматися від прийняття рішення у питаннях, що мають для неї найбільш важливе значення.

Іншими словами, стандарт доказування «поза розумним сумнівом» не виключає будь-який сумнів взагалі, оскільки завжди можна припустити можливість існування навіть дуже маловірогідних обставин чи їх збігів. Проте цей стандарт доказування означає, що особу необхідно виправдати не при наявності будь-якої «тіні» сумніву, а при наявності лише «розумного сумніву». При цьому розумним є сумнів, який має під собою причину та здоровий глузд і впливає зі справедливого та розумного розгляду всіх доказів у справі або з відсутності доказів у справі. Цей сумнів не є ні смутним, ні гіпотетичним чи уявним або надуманим, а саме таким, який ґрунтується на конкретних обставинах або інших вагомих причинах, які б змусили розумну людину вагатися вдатися до певних дій у питаннях, що мають значення для неї.

Повертаючись до обставин цієї справи, суд виходить з того, що факт нанесення ОСОБА_3 смертельного поранення ножем у груди під час сварки між ним і його братом ОСОБА_2, коли вони були наодинці в квартирі останнього, є достовірно встановленим дослідженими в судовому засіданні доказами. Зокрема, це підтверджує і сам обвинувачений. Проте версія сторони обвинувачення та версія сторони захисту щодо обставин завдання цих тілесних ушкоджень відрізняється. Так, сторона обвинувачення наполягала на тому, що ОСОБА_2 навмисно наніс удар ножем, тоді як ОСОБА_2 стверджував, що це сталося випадково. За відсутності очевидців чи відеозапису подій для з'ясування істини по справі суд звертає увагу на характер виявлених тілесних ушкоджень, пояснення обвинуваченого щодо обставин їх виникнення, а також подальшу поведінку обвинуваченого, яка може свідчити про його особисте ставлення до того, що сталося з його братом.

Так, у першу чергу, суд звертає увагу на непослідовні пояснення обвинуваченого щодо обставин заподіяння тілесних ушкоджень брату. Зокрема, з показань свідка ОСОБА_4 вбачається, що 29.12.2016 року ОСОБА_2 говорив йому, що у ОСОБА_3 «стало серце». З показань свідка ОСОБА_6 вбачається, що 31.12.2017 року ОСОБА_2 йому говорив, що йому невідомо хто вбив брата, і він його знайшов мертвим, але 01.01.2017 року він сказав, що брат сам упав на ніж, коли обвинувачений чистив картоплю. Під час слідчого експерименту ОСОБА_2 спочатку показав, що як він схопив руку ОСОБА_3 з ножем, який той приставив до його горла, після чого наніс удар в груди потерпілого, при цьому ніж все ще залишався в руці потерпілого, а потім він показав, що він схопив руку ОСОБА_3 з ножем і потягнув її до себе, а ОСОБА_3 втратив рівновагу та упав на цей ніж, який залишався в його ж руці. Під час судового розгляду обвинувачений також давав плутані показання, зокрема, спочатку сказав, що ніж залишився у нього в руці після удару, а потім заявив, що він підняв ніж з підлоги, куди він упав після події.

Ці пояснення самі по собі є плутаними і не послідовними, що викликає сумніви в їх достовірності та указує на бажання обвинуваченого скоріше виправдатися, ніж послідовно вказувати на дійсні обставини. Але навіть остання версія, висловлена обвинуваченим, що він схопив руку брата з ножем, який той приставив йому до горла, та потягнув до себе, від чого брат втратив рівновагу і сам упав на цей ніж, який залишався в його ж руці, не заслуговує на довіру, оскільки не узгоджується з характером заподіяних тілесних ушкоджень.

Так, якщо дійсно ОСОБА_3 взяв би ніж і приставив його до горла ОСОБА_2 (у спосіб, який останній показав під час слідчого експерименту), після чого обвинувачений схопив би його за руку обома руками і потягнув би до себе, а потерпілий впав би на нього сам, то клинок ножа увійшов би в тіло потерпілого заточеною стороною повернутою донизу або направо відносно тіла потерпілого (тобто за циферблатом годинника приблизно між 6 та 9 годинами), а рановий канал був би направлений справа наліво (це відповідало б природному положенню вивернутої кисті руки потерпілого, який перед цим тримав приставленим до горла обвинуваченого) та, можливо, дещо вгору (оскільки особа падала на ніж зверху вниз).

Натомість, при огляді трупа та при подальшій судово-медичній експертизі трупа встановлено, що на передній поверхні грудної клітини зліва по середньо-ключичній лінії на рівні 3 ребра відповідно 12 і 6 годинам циферблату розташована веретено-подібної форми рана довжиною при зведених краях 2,5 см, при цьому один кінець рани на 12 годину гострий, протилежний на 6 годину округлий. Тобто клинок увійшов у тіло потерпілого заточеною стороною уверх. Отже, для того, щоб клинок увійшов у тіло потерпілого заточеною стороною на 12 годин, необхідно було б вивернути руку потерпілого (якщо той приставив ніж до горла обвинуваченого), настільки сильно в неприродне положення, що для цього необхідно було б мати або надзвичайно розвинені навички рукопашного бою проти озброєного ножем противника (але, з одного боку, обвинувачений заперечував, що має такі навички, а з іншого - це все одно б указувало на навмисне застосування відповідного прийому, а не випадкове поранення), або прикласти дуже велику силу, що також не узгоджується з показаннями обвинуваченого, який говорив, що потягнув руку брата до себе, тоді як для того, щоб настільки сильно заламати кисть потерпілого (щоб клинок опинився загостреною стороною догори) руку потерпілого необхідно було не тягнути до себе, а викрутити близько до тіла потерпілого, при цьому рука потерпілого піднялася б неприродно сильно вгору в районі ліктя). Крім того, рановий канал також не був би майже горизонтальним і не йшов би зліва направо, а навпаки, залишаючись в руці потерпілого, йшов би від його правої руки (тобто справа) наліво.

Отже, з огляду на вищевикладене, враховуючи висновок судово-медичної експертизи трупу, суд робить висновок, що характер рани та ранового каналу (довжина 12-14 см, майже горизонтальне розташування, напрямом дещо зліва направо) свідчить про те, що удар потерпілому був нанесений саме обвинуваченим правою рукою, коли потерпілий знаходився у вертикальному, горизонтальному або близькому до них положеннях.

Більше того, подальша поведінка обвинуваченого (який не викликав швидку допомогу, хоча його брат залишався живим протягом деякого часу, який міг сягати десятків хвилин, поступово вмираючи (при цьому обвинувачений не міг не розуміти серйозність завданого поранення, оскільки клинок ножа був закривавлений протягом 15 см), далі він не повідомляв по цю подію в поліцію, ОСОБА_4 та ОСОБА_6, які бачили труп розповідав різні версії смерті брата та просив їх винести труп у ліс) свідчить про те, що обвинувачений повністю усвідомлював свою вину та намагався себе вигородити та уникнути відповідальності. Особа, яка була б упевнена в своїй правоті та невинуватості, в першу чергу викликала б швидку допомогу для рідного брата, який зазнав серйозного поранення, а потім найімовірніше викликала б і поліцію, навіть, якщо б неї були певні вагання щодо того, як ця подія виглядає зі сторони.

Таким чином, на переконання суду, пояснення обвинуваченого не породжують «розумний сумнів», достатній для визнання його невинуватим чи спростування пред'явленого йому обвинувачення, а навпаки досліджені в судовому засіданні докази в їх сукупності доводять «поза розумним сумнівом» наявність у обвинуваченого прямого умислу, спрямованого на протиправне заподіяння смерті ОСОБА_3

Враховуючи викладене, суд вважає встановленим, що ОСОБА_2 вчинив умисне вбивство, тобто умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині, у зв'язку з чим суд визнає його винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 [ст.115 КК України](#).

При призначенні виду й міри покарання суд, відповідно до [ст. 65 КК України](#), враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

При призначенні покарання ОСОБА_2 суд бере до уваги те, що він не працює, не одружений, за місцем проживання характеризується негативно. Обставин, що пом'якшують покарання, суд не встановив. Зокрема, суд відхиляє посилення захисника на те, що обвинувачений активно сприяв розкриттю злочину, оскільки вищевикладені обставини свідчать про те, що він навпаки давав викривлені показання щодо цієї події з метою уникнення покарання. Обставинами, що обтяжують покарання, суд вважає вчинення злочину у стані алкогольного сп'яніння, а також рецидив злочину.

Таким чином, суд вважає за необхідне призначити ОСОБА_2 покарання у межах санкції ч.1 [ст.115 КК України](#), зокрема, у вигляді дев'яти років позбавлення волі.

Беручи до уваги призначене судом покарання, з метою забезпечення виконання вироку суду обвинуваченому ОСОБА_2 слід продовжити дію запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до набрання вироком законної сили.

Відповідно до вимог ч.5 [ст.72 КК України](#) у строк відбуття покарання слід зарахувати строк попереднього ув'язнення.

Документально підтверджені процесуальні витрати, пов'язані із проведенням судових експертиз, відсутні.

Долю речових доказів суд вирішує відповідно до [ст.100 КПК України](#).

З урахуванням викладеного, керуючись ст.ст. [368](#), [370](#), [373](#), [374](#) КПК України, суд

засудив:

ОСОБА_2 визнати винним у скоєнні злочину, передбаченого ч.1 [ст.115 КК України](#), призначивши йому покарання у вигляді дев'яти років позбавлення волі.

Запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, обраний щодо ОСОБА_2, залишити без змін на строк до набрання вироком законної сили.

Строк відбування ОСОБА_2 покарання відраховувати з 01 січня 2017 року.

Строк попереднього ув'язнення в період з 01 січня 2017 року до моменту прийняття цього вироку, тобто до 28 березня 2017 року, включно, зарахувати у строк відбуття ОСОБА_2 покарання з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

Речові докази:

- мобільні телефони «ALCATEL», «SONY-ERICSSON», «NOKIA», які передані на зберігання ОСОБА_5 - залишити в її користуванні;

- ніж зі слідами РБК, чобіт, ласту, ганчірку зі слідами РБК, спортивну куртку, спортивні штани, дві футболки з нашаруванням РБК, спортивні штани та труси, які знаходяться на зберіганні в Попаснянському ВП ГУНП в Луганській області - знищити.

Відповідно до [ст. 532 КПК України](#) вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Відповідно до [ст. 395 КПК України](#) вирок може бути оскаржений протягом тридцяти днів з дня його проголошення шляхом подання апеляційної скарги до апеляційного суду Луганської області через Попаснянський районний суд Луганської області.

Копію вироку можна отримати в порядку, визначеному [ст. 376 КПК України](#).

Головуючий суддя

М.В. Мазур

Судді

А.В. Архипенко,

І.В. Лизенко